

kerhedsfyringer, fordi reglen nu engang er sådan, at de er nødt til at gøre det.

De eneste, der ikke synes, forslaget er en god idé, er dem, der ud fra ideologiske grunde mener, at uldliciteringer skal bruges til at få pris og kvalitet ned og ned og ned, og at det er lønmodtagerne og deres familier, der skal betale. De er uenige i forslaget, men både de arbejdsgivere, som ønsker at have et ordentligt arbejdsmarked, og de lønmodtagere, som er midt i det, ønsker det. Så jeg kan ikke forstå, hvori problemet ligger for Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Hvis parterne, arbejdsgivere og lønmodtagere, er enige om, at det er en dårlig situation, er det også nærliggende, at de sætter sig sammen og siger: Fremover vil vi arbejde efter nogle andre regler. Det er nærliggende, at de kommer med et forslag til, hvordan de mener det skal løses.

Det er jo nærliggende at sige, hvis det er, som hr. Ole Sohn siger, at de er enige om, at det ikke er i orden. Men nu er uldliciteringsreglerne på den her måde. Så må de jo komme med et forslag, og det er det, jeg efterlyser. Så må de komme med et forslag til, hvordan det kunne løses, og så må vi bede ministeren om at se lidt nærmere på, om der kan laves nogle ændringer.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og næste ordfører er hr. Jakob Axel Nielsen.

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg synes, der er behov for at definere, hvad en virksomhed er i den her forstand, for en virksomhed i virksomhedsoverdragelseslovens forstand er nemlig ikke det, vi sådan på almindelig dansk normalt forstår ved en virksomhed.

En virksomhed i virksomhedsoverdragelseslovens forstand er enhver funktion, som kan hegnes ind som værende en selvstændig ting i virksomheden. Det kan være bogholderiet, det kan være kantinen, det kan være rengøringen, det kan være it-afdelingen, og det kan være så mange ting. Når det er vigtigt lige at være opmærksom på den sondring, er det, fordi det altså er den enkelte funktion, der kan virksomhedsoverdrages, eksempelvis rengøringen og, som jeg sagde, kantinedriften.

Hvad er så konsekvensen, hvis der foreligger en virksomhedsoverdragelse? Jo, konsekvensen af en virksomhedsoverdragelse er, at alle de ret-

tigheder og forpligtelser, som overdragervirksomheden havde i forhold til sine ansatte, hundrede procent går over til erhververen. Og sådan er det også, selv om man foretager virksomhedsoverdragelse nummer et, to, tre eller fire.

Kl. 16.25

Det, der har været fremme i debatten om, at virksomhedsoverdragelsesloven ikke finder sted, er ikke rigtigt i juridisk henseende. Hvis mennesker er ansat på det tidspunkt, virksomhedsoverdragelsen finder sted, og i en funktion, som kan indkapsles som værende en virksomhed, så finder den her lov anvendelse, den kan man ikke aftale sig ud af.

Det har været et bærende hovedprincip i dansk arbejdsret, siden vi fik hovedaftalen i 1899, at der var en forholdsvis fri adgang til at ansætte og afskedige medarbejdere. Og det her beslutningsforslag griber afgørende ind i muligheden for at foretage de her afskedigelser op til en virksomhedsoverdragelse.

Nu var jeg jo før ved at definere, så det er vigtigt at sige, at de medarbejdere, der er til stede på virksomhedsoverdragelsestidspunktet, også har deres rettigheder i henhold til virksomhedsoverdragelsesloven, hvis de skulle være i opsigelsesperiode. Den eneste måde, man kan undgå, at den her lov finder anvendelse, er, hvis medarbejderne enten er fritstillede eller fratrædte, altså hvis deres opsigelsesperiode er udløbet.

Jeg forstår i virkeligheden godt 3F's bekymring og dermed forslagsstillernes motivation for at fremsætte det her forslag. 3F har jo mig bekendt været på besøg hos de fleste af os arbejdsmarkedsordførere. Jeg tror ikke, man skal lægge skjul på, at det er psykisk belastende at modtage en fyring. Og jeg er enig med hr. Ole Sohn i, at det ikke bare er noget, der påvirker den enkelte medarbejder, det er også noget, der påvirker hustruen, børnene og livet derhjemme. Det er psykisk belastende.

Hvad er det så, der er problemet i den her sag, når vi nu er enige om – sådan forstår jeg alle ordførere – at overtallige medarbejdere nødvendigvis må afskediges, uanset om de kommer fra den ene eller den anden virksomhed?

Problemet er jo i virkeligheden de mennesker, som afskediges, hvor det viste sig at være en unødvendig afskedigelse, altså de mennesker, som afskediges for senere at blive genansat af erhververen i den her funktion. De har altså unødigt gået rundt med den her psykiske belastning. Og alligevel kan man spørge hr. Jakob Axel Nielsen: Hvorfor vil du så ikke være med